

[Gudme.]

gammelt slum, der blev lavet til ejerlejligheder. Derfor fandt der visse ændringer sted i den forrige regerings tid, således at ejerlejlighedsbegrebet, allerede inden denne regering kom til, havde et sundt indhold, og nytillkommende ejerlejligheder bliver gjort af sundt materiale i dag. Men når det er tilfældet, må ejerlejlighederne også have krav på ligestilling med de øvrige ejerboliger, og derfor efterlyser jeg, hvis vi skal gennemføre denne adgang til længerevarende lån i tilfælde af ejerskifte, en tilføjelse om, at ejerlejlighederne med et naturligt forbehold for de slumboliger, som loven nu har sat en stopper for, får omprioriteringsadgang på lige fod med parcel- og rækkehuse.

De øvrige ændringer i lovforslaget skal jeg gennemgå i et lidt hurtigere tempo. Der er forslaget om medarbejderrepræsentation i bestyrelsen. Der kan jeg sige, at vi er fra vort partis side indforstået. Det er på linje med vore egne tanker, og realkreditinstitutionerne har jo en halvoffentlig karakter, der gør det særlig naturligt, at medarbejderne kommer med til at træffe beslutninger.

Men jeg har et spørgsmål, som er inspireret af en realkreditmand, der også har set på dette forslag, og det er med hensyn til bestyrelsesvederlagene. Der står, at de skal fastsættes af ministeren. Skal den pågældende medarbejder eller de pågældende medarbejdere, som kommer ind i bestyrelsen, have disse vederlag, eller skal de gå i personalets skovturskasse, eller skal der slet ikke betales noget vederlag? Det vil jeg gerne drøfte i udvalget. Det kan være betænkeligt at lade de pågældende medarbejdere selv få disse af og til ganske rundelige vederlag, som betales til bestyrelsesmedlemmer i realkreditinstitutter. Det vil kunne skabe en usund kappestrid blandt personalet om at få disse pladser, som er helt ved siden af den tankegang, der utvivlsomt har ligget bag ved, at man indfører bestemmelsen i loven.

Så er der bortfaldet af forsikringsgarantisystemet. Der kan jeg kort sige, at det siger vi gerne farvel til. Det har længe været en ærgerlig og overflødig udgift for parcelhusejerne, at de skulle betale disse et halvt til et helt eller halvandet hundrede kroner om året for en garanti, de ikke havde brug for. Jeg synes, det er i orden, at denne bestemmelse nu bliver slettet.

Tilbage er den såkaldte blandingsregel i lovens § 16, stk. 3, hvor man nu går over fra en bemyndigelse til ministeren til at give en egentlig lovregel med faste skelnemærker. Det er principielt godt. Jeg har læst den meget udførlige og grundige diskussion, som findes i bemærkningerne; den er akademisk korrekt med pro et contra, ganske på samme måde som Erasmus Montanus diskuterer, når han folder sig ud, men jeg synes, at denne diskussion er lidt enøjet derved, at den kun beskæftiger sig med store udlejningsbyggerier med butikshuse, hvor man — det må indrømmes — nok har haft lidt dårlige erfaringer med denne blandingsregel.

Men blandingsforholdet forekommer jo også andre steder: i det små, f. eks. i kombination af et håndværkerværksted og en beboelse, og her synes jeg nok at springet fra de hidtige 25 pct. i ministerens bekendtgørelse og ned til de 5 pct. i den nye lovregel er et voldsomt spring. Det betyder i realiteten, at så bliver der ikke nogen blanding tilbage, for det er svært at finde et værksted, der kun er 5 pct. eller derunder, og det samme gør sig gældende med hensyn til en enkelt butik i et beboelseshus, den vil nok også altid være lidt større end de 5 pct., og så kan reglen altså ikke bruges. For disse små ejendomme tror jeg bekendtgørelsens 25 pct. var et fornuftigt skelnemærke. Mon ikke vi kunne holde fast ved denne grænse, samtidig med at vi følger ministeren for det store udlejningsbyggeris vedkommende?

Det fremgår af det, jeg her har sagt, at vi er moderat, jeg understreger moderat, positive over for lovforslaget. Hvis der bliver hugget en hæl og klippet en tå, vil vi kunne støtte dets gennemførelse.

Maigaard: Ligesom andre kunne man, når der fremsættes et lovforslag om ændring af realkrediten, fristes til at rejse nogle af de generelle spørgsmål omkring problemerne, fordi der jo foregår en sådan eksplosiv udvikling på belåningsmarkedet, både hvad realkredit og hvad pantebrevne angår, at der er grund til at være meget opmærksom på problemet og følge det nøje. Hvis man ser på de oversigter, som Nationalbanken har lavet først i det nye år over, hvor meget der udstedes i realkredit, og hvor meget pantebrevne er sprunget op, er det i alt fald klart for mig, at det er helt omsonst at dis-